

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 9 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de voorzitter van de examencommissie ESL**, namens de decaan van de Erasmus School of Law, hierna: verweerder, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 25 augustus 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 23 augustus 2017, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven. Het college ontving van verweerder een verweerschrift d.d. 18 september 2017.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 9 oktober 2017. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellant staat per 1 september 2014 ingeschreven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Aan het einde van het studiejaar 2014-2015 respectievelijk het studiejaar 2015-2016 heeft appellant een bsa-besluit ontvangen inhoudende het voorwaardelijk niet toepassen van de bsa-norm. In beide gevallen was de reden daarvoor het lidmaatschap van appellant van het bestuur van een studentenvereniging tijdens het betreffende collegejaar. Appellant mocht zijn studie per september 2016 voortzetten onder de voorwaarde dat hij uiterlijk 31 augustus 2017 het eerste bachelorjaar van de opleiding Rechtsgeleerdheid volledig zou hebben behaald. Aan die voorwaarde heeft appellant niet voldaan, waarna appellant een negatief bsa heeft kregen. Hiertegen komt hij in beroep.

In zijn beroepschrift geeft appellant -kort samengevat- aan dat hij van mening is dat verweerder geen invulling heeft gegeven aan de hoorplicht waardoor het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Voorts is appellant van mening dat verweerder bij hem de indruk heeft gegeven dat hij in 2017 opnieuw een beroep zou kunnen doen op de bestuursuitzonderingsgrond van artikel 2.1 lid 1 sub g van het Uitvoeringsbesluit WHW omdat verweerder eerder, in 2016 ook besloot om het bsa uit te stellen. Door dit in 2016 te doen, heeft verweerder het vertrouwen gewekt dat zij dit in 2017 opnieuw zou doen. Het is appellant

niet duidelijk waarom niet driemaal een uitzondering kan worden gemaakt. Verweerder heeft voor verwarring gezorgd en onduidelijkheid gecreëerd in hoeverre appellant gebruik kon maken van bedoelde uitzonderingsgrond. Er is geen grens in het aantal keren dat een student zich kan beroepen op de persoonlijke omstandigheid van het hebben van een bestuursfunctie, aldus appellant. Tot slot geeft appellant aan dat hij al is toegelaten tot de masteropleiding Rechtsgeleerdheid.

2. Verweerder geeft aan dat appellant reeds tweemaal een bsa besluit heeft ontvangen waarin de bsa norm niet werd gehanteerd, onder de voorwaarde dat appellant aan het einde van het eerstvolgende studiejaar 60 ects aan B1-onderdelen zou hebben behaald. Verweerder merkt op dat het studiejaar 2016-2017 het derde collegejaar op rij is dat appellant een bestuursfunctie heeft aanvaard in een sociëteit of studievereniging. Het feit dat de bsa norm na afloop van studiejaar 2015-2016 voor een tweede maal niet werd toegepast mag er volgens verweerder niet toe leiden dat appellant gerechtvaardigd kon vertrouwen op voortzetting van dit beleid voor onbepaalde tijd. Verweerder betoogt dat niet gesteld kan worden dat het vertrouwen zou zijn gewekt dat appellant de 60 ects niet behoefde te behalen. Verweerder is van mening dat appellant niet enkel op basis van zijn bestuursfunctie in aanmerking kan komen voor een derde maal niet toepassen van de bsa norm. Daarbij dient tevens te worden gekeken naar de studieresultaten van appellant en het feit dat hij al tweemaal de mogelijkheid heeft gekregen om zijn bacheloropleiding te vervolgen wegens een bestuursfunctie. Verweerder wijst erop dat appellant het onderdeel Inleiding privaatrecht nog altijd niet heeft behaald. Appellant heeft daarvoor volgens verweerder voldoende mogelijkheden gehad in de afgelopen drie jaar.

Met betrekking tot de door appellant gestelde schending van de hoorplicht ten aanzien van het voornemen een negatief bsa te geven, merkt verweerder op dat appellant zich niet heeft aangemeld voor een hoorzitting. Deze vonden plaats op 14, 15 en 16 augustus 2017. Verweerder zag geen aanleiding voor appellant een uitzondering te maken op de vooraf bekend gemaakte data voor de hoorzittingen. Dat appellant is toegelaten tot een variant van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid is gebaseerd op andere feiten en omstandigheden (een andere vooropleiding), en staat los van de bsa beslissing, aldus verweerder.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat appellant aan het einde van het studiejaar 2016-2017 60 studiepunten moet hebben behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellant aan het einde van het studiejaar 2016-2017 niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant voert aan dat

verweerder al eerder zijn bestuurslidmaatschap van een studentenorganisatie heeft erkend als persoonlijke omstandigheid voor het niet toepassen van de bsa norm.

Het college kan appellant toegeven dat in wet- en regelgeving geen beperking is vastgelegd in het aantal keren dat het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie eventueel als een persoonlijke omstandigheid kan worden aangemerkt bij het geven van een bsa. Dat een student drie jaar achter elkaar lid is van het bestuur van een studentenorganisatie acht het college echter vrij uitzonderlijk.

Doordat verweerder in 2016 de bsa norm voor appellant niet toepaste op basis van zijn bestuursfunctie, meent appellant dat hij ook in 2017 hiervoor in aanmerking behoort te komen. Het college volgt appellant hierin niet. Aan het enkele feit dat in 2016 de bsa norm niet werd toegepast vanwege een bestuursfunctie kan naar het oordeel van het college niet die conclusie worden verbonden die appellant daaraan verbindt. Het college is van oordeel dat appellant geen grond heeft aangevoerd op basis waarvan hij er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat hij ook in 2017 wel zou worden vrijgesteld van toepassing van de bsa norm. Dat verweerder voor onduidelijkheid heeft gezorgd zoals appellant ter zitting heeft betoogd, volgt het college evenmin. Het college neemt daarbij mede in beschouwing dat in het bsa besluit van augustus 2016 appellant erop gewezen werd dat hij uiterlijk 31 augustus 2017 het eerste jaar van de bacheloropleiding volledig diende te hebben behaald.

Het betoog van appellant dat verweerder de hoorplicht heeft geschonden deelt het college niet. Verweerder heeft appellant de mogelijkheid geboden te worden gehoord over het voorgenomen bsa. Dat verweerder niet is ingegaan op een door appellant genoemd alternatief (Skype of hoorzitting 's avonds) kan het college billijken.

Dat appellant reeds is toegelaten tot een variant van de masteropleiding kan appellant evenmin baten. Niet weersproken is dat desbetreffende toelating gestoeld is op een andere vooropleiding van appellant.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat verweerder uitvoerig heeft gemotiveerd waarom appellant een negatief bsa heeft gekregen en dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bsa heeft kunnen komen.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.